

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

20 februari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSEN

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele subsidiëring van de RSZ-regeling voor ont-haalsoeders door de Vlaamse overheid

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de bijzondere jeugdzorg in Brussel

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 20 februari 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.10 uur.*

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele subsidiëring van de RSZ-regeling voor onthaalmoeders door de Vlaamse overheid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Maes tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele subsidiëring van de RSZ-regeling voor onthaalmoeders door de Vlaamse overheid.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 1 april wordt er nogal wat gelachen. Op die dag probeert men vrienden en kennissen op het verkeerde been te zetten. Op 1 april zijn er dan ook de foppers en de gefopten.

1 april zal echter ook een cruciale dag worden voor de onthaalmoeders. Op die dag zal immers het sociaal statuut voor de onthaalouders in voege treden. Dat hopen wij, die rond deze tafel zitten, toch.

Over dit statuut is reeds zeer veel inkt gevloeid en elke politieke familie heeft zich hierop geprofileerd. Al vele jaren ijveren we voor een statuut, want nu hebben onthaalouders geen sociale rechten. Zij hebben enkel recht op een onkostenvergoeding.

Op het eerste gezicht lijkt het statuut dus een goede zaak. Dit statuut verleent aan de onthaalouders meer rechten, waaronder het recht op een ver-

goeding wanneer kinderen buiten hun wil afwezig zijn, het recht op een pensioen en op een vervangingsinkomen, het recht op de terugbetaling van medische prestaties, alsook het recht op kraamgeld en een adoptiepremie.

Toch bestaat er nog heel veel onduidelijkheid. Er is vooral de vraag of de onthaalouders zelf moeten opdraaien voor hun sociale bijdragen. Dit is een teer punt en die onduidelijkheid maakt de onthaalouders ongerust. Dit is ook logisch, want alhoewel het om een heel grote stap vooruit gaat, betreft het nog steeds geen echt arbeidscontract. Vakantiegeld, werkloosheidsuitkeringen en ontslagvergoeding zijn nog steeds niet aan de orde.

Ondanks deze onvolmaaktheden is het een hele stap vooruit, maar alles hangt af van de bereidwilligheid van de overheid om de sociale bijdragen van de onthaalouders te betalen om te spreken van een succesvolle eerste stap. Doen we wat we beloofden, namelijk de werknemersbijdrage betalen zoals dat reeds het geval is in Wallonië en Duitstalig België, dan zal er op 1 april gelachen worden.

Op zich zouden we ons daar niet moeten over ongerust maken. Minister Vogels heeft immers beloofd om 'ervoor te gaan'. Het gaat er dus om gedane beloften om te zetten in daden. In het beleidsplan dat de regering op 3 maart 2000 goedkeurde, is de optie genomen om een overleg op te starten tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap om de werkingssituatie van de opvanggezinnen te verbeteren.

Op 16 juni 2000 werd de minister van Welzijn gemandateerd om een administratief-juridisch en budgettair concreet voorstel uit te werken en naar aanleiding van de manifestatie kwam er op 8 juni 2001 een persmededeling vanwege de minister-president en de minister van Welzijn waarbij expliciet gesteld werd dat de Vlaamse regering voorstander is van een sociaal vangnet voor onthaalouders die

Maes

aangesloten zijn bij een dienst. Daarin stond ook duidelijk dat deze maatregelen in eerste instantie moeten worden geformuleerd door de federale minister van Sociale Zaken, de heer Vandebroucke.

Het ontwerp van wet op het federale niveau werd uitgewerkt en werd voor advies naar de Nationale Arbeidsraad gestuurd. Dit ontwerp van wet werd opgenomen in de federale programmawet en de Raad van State heeft daarover een positief advies geformuleerd. Op federaal niveau schrijft men momenteel de uitvoeringsbesluiten om daadwerkelijk uitvoering te geven aan de socialezekerheidsrechten vanaf 1 april 2003.

Intussen hebben zowel de Franse als de Duitstalige Gemeenschap beslist de werkgeversbijdrage, als ook de werknemersbijdrage ten laste te nemen. De vraag is nu inderdaad of minister Vogels 'ervoor gaat', met andere woorden of zij bereid is in te staan voor de kosten van de werknemersbijdragen.

De nota voor de interministeriële conferentie maakt een prijsplaatje op van 11,98 miljoen euro dat als volgt is onderverdeeld: een fictieve werknemersbijdrage van 3,30 miljoen euro, een fictieve werkgeversbijdrage van 5,20 miljoen euro, de meerkost administratie en arbeidsongevallenverzekering ten belope van 2 miljoen euro en de groei van het opvanggezinnenbestand ten belope van 1,56 miljoen euro. Dit laatste komt neer op 12,5 percent van 8.000 aangezien men verwacht dat dit omwille van het sociaal statuut zal toenemen tot 9.000.

Uiteindelijk komt de beslissing steeds naderbij. Federaal minister Vandebroucke heeft een RSZ-regeling uitgewerkt voor onthaalouders. Uzelf hebt op 13 december 2002 een nota aan de Vlaamse regering geagendeerd, waarbij u wel lijkt te suggereren dat u de nieuwe RSZ-kost zult subsidiëren, maar een duidelijke stelling hierover is er tot op heden niet.

Voor ik mijn vragen stel, wil ik nogmaals benadrukken dat voor de sp.a kinderopvang een basisvoorziening is van hoge kwaliteit en als dusdanig een prioriteit is. We willen dan ook dat er duidelijkheid komt over onze Vlaamse verantwoordelijkheid en engagement.

Mevrouw de minister, wat zijn de laatste knelpunten en detailproblemen? Werden die inderdaad opgelost? Bent u bereid om die RSZ-kosten voor onthaalouders op Vlaams niveau te betalen? Zo

ja, over welk bedrag zou het gaan? Zal dit worden gerealiseerd vanaf 1 april 2003?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijken Dillen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ik sluit me aan bij deze vragen. In deze commissie hebben we het al talrijke malen gehad over kinderopvang, onder meer naar aanleiding van interpellaties en het beleidsplan. Dit is voor iedereen een heel belangrijk dossier, dat prioritair moet worden behandeld. Ik heb nog een bijkomende vraag. Momenteel is er een bepaald statuut, een bepaalde sociaalrechtelijke bescherming uitgebouwd. Normaliter zou die vanaf 1 april 2003 van kracht worden. Ik neem aan dat daarover geen twijfel bestaat. Maar zoals daarnet terecht werd gezegd is het een beperkt statuut. De onthaalouders gaan in de toekomst dus niet de volledige sociaalrechtelijke bescherming krijgen waarvan andere werknemers wel kunnen genieten. We moeten ook rekening houden met de evoluerende rechtspraak in dit dossier. In steeds meer vonnissen en zelfs arresten wordt duidelijk gesteld dat de onthaalouder echt een werknemer is en dus ook volledig het statuut van werknemer moet krijgen, zoals dat begrip in het arbeidsrecht is omschreven, met alle rechten en plichten die daaruit voortvloeien.

Dit is helaas niet onze bevoegdheid. Het is een federale bevoegdheid. Mevrouw de voorzitter, gaat u bij uw federale collega's blijven ijveren opdat zij – op termijn, en wat ons betreft zo snel mogelijk – een statuut zouden uitwerken dat volledig beantwoordt aan alle kenmerken van een bediendenstatuut?

De voorzitter: Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq: Mevrouw de voorzitter, de heer Maes was me voor. Ik bereidde ook enkele vragen voor terzake, maar ik oordeelde dat me nog wat tijd restte. Ik had immers gelezen dat er tegen eind februari grotere duidelijkheid zou zijn. Maar ik zat eigenlijk op dezelfde lijn. Ik wil me dan ook aansluiten bij deze interpellatie. Die geeft ons ook de mogelijkheid om een motie in te dienen en zo de engagementen verder te kunnen afdwingen.

Wat de werknemersbijdrage betreft, heerst er een enorme onzekerheid op het terrein. Er waren al lang heel veel vragen. Bovendien is er nu sprake van een mini-statuuut. Daar blijven we op hameren. We worden geconfronteerd met een dalend aantal onthaalouders. De boodschap die ik vaak krijg, is dat deze mensen ermee zullen stoppen als ze dan

Becc

ook nog een bijdrage moeten betalen. Ik vind het fantastisch dat minister Vandenbroucke in de regio rondreist om aan de diensten voor onthaalgezinnen en de onthaalouders uit te leggen wat dit statuut behelst. Maar tegelijk stel ik vast dat een lid van zijn eigen partij vragen stelt over hoe dit precies in elkaar zit. Dit maakt de zaken er niet duidelijker op.

Ik wil de vraag van de heer Maes wat specifiek maken. Ik las in de krant dat er een oplossing zou worden gevonden voor het betalen van die werknemersbijdrage, door het verhogen van de onkostenvergoeding. Ik vermoed dat dit klopt. Ik leid daaruit af dat de onkostenvergoeding die Kind en Gezin betaalt aan de onthaalouders zal worden opgetrokken. Die vergoeding wordt fiscaal als niet-belastbaar beschouwd. Hebt u de garantie op papier dat dit, indien u die verbintenis op u neemt, fiscaal geen extra kosten met zich zal meebrengen? Of zal dit dan wel worden belast? Wat dit fiscale aspect betreft, moet er zekerheid komen.

Zelfs indien u vandaag of morgen verklaart dat u dit in de begrotingscontrole op u zult nemen, blijf ik sceptisch. Wat het tijdschema betreft, is een ander me immers niet duidelijk. We zullen de begrotingscontrole hebben goedgekeurd na 1 april. Hoe kan men nu mensen doen kiezen om in te stappen in een statuut of te stoppen, met de nodige overgangsmatregelen zodat de kinderen van onthaalouders die ermee stoppen, kunnen worden opgevangen? Zij hebben immers geen enkele zekerheid dat hun bijdrage van 5,5 percent zal worden betaald. Tenzij u morgen een besluit zou nemen waarbij u die bedragen toekent. Maar ik meen niet dat daartoe voorzien is in middelen in de begroting die we hebben goedgekeurd voor dit jaar. Als u zich hiertoe verbindt voor de begrotingscontrole, dan vraag ik me af hoe u deze verbintenis kunt nakomen als de begrotingscontrole pas wordt goedgekeurd nadat deze regeling van kracht wordt. Bovendien vraag ik me af waar u dit geld gaat halen. Gaat de hele regering ermee akkoord dat er bijkomende middelen moeten worden gevonden? Of moet er, zoals in vele gevallen, worden bespaard binnen een andere sector? Waar gaat u dit geld dan halen?

Ook zijn er nog heel veel vragen over het statuut in concreto. Een voorbeeld is de regel inzake de afwezigheden van kinderen. Gebeurt dat al dan niet met een franchise? Op welke wijze zal men die aanwezigheid mee in rekening brengen? Wanneer

bijvoorbeeld een moeder een tweede kindje krijgt en die plaats open wil houden tijdens haar bevalingsverlof, gaat men gedurende 6 maanden rekening houden met het feit dat dit een afwezigheid tegen de wil van de onthaalouder is? Hoe is dat concreet geregeld?

Een ander punt is de bijkomende werkdruk die dit statuut zal meebrengen voor de diensten die onthaalouders begeleiden. Is daar aandacht voor? CD&V heeft dat vroeger al in een motie gevraagd.

Tot slot wil ik me aansluiten bij de vraag naar een volwaardig statuut. Wat is de timing daarvoor? Welke engagementen gaat de Vlaamse regering aan in overeenstemming met wat de Nationale Arbeidsraad vraagt?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het is goed om een tussenstand van zaken op te maken inzake het statuut voor onthaalouders. Dat start vanaf 1 april 2003. Ik heb op 13 december 2002 een laatste nota aan de Vlaamse regering voorgelegd en heb toen het mandaat gekregen om met de federale regering het technisch dossier af te ronden.

Tot vorige week was er nog een belangrijk knelpunt over de vergoeding voor onthaalouders die geen opvang kunnen realiseren omdat de kinderen buiten hun wil om niet aanwezig zijn. De federale regering is akkoord gegaan met een stelsel waarbij de opvangouder een vergoeding ontvangt vanaf de eerste afwezigheidsdag. Er is dus in geen franchise voorzien. De vergoeding bedraagt ongeveer 5 euro per dag per kind. De registratie van de afwezigheidsdagen gebeurt door de diensten voor onthaalouders aan het einde van de maand. De nodige uitvoeringsbesluiten zijn daartoe uitgewerkt. We hebben maximale inspanningen gedaan om de administratieve belasting voor de diensten minimaal te houden.

Een ander knelpunt waarvoor nog geen oplossing is gevonden, is de vraag of de onthaalouder onder de ARAB-wetgeving valt. We verwachten daarover binnenkort een antwoord van federaal minister Onkelinx.

In het statuut sui generis dat er op 1 april komt, wordt een fictieve werkgevers-werknemersrelatie geponeerd tussen een dienst voor opvanggezinnen en de onthaalouders. Op grond van dit statuut worden er fictieve werkgevers- en werknemersbijdragen betaald. Op vraag van de sociale partners zul-

Vogels

len die bijdragen ook effectief worden betaald door enerzijds de werkgever, met name de overheid en anderzijds door de werknemer, met name de onthaalouder. Die nota ligt voor advies bij de inspectie Financiën. De nota zal volgende week of ten laatste de week na de krokusvakantie aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Daarin voorzie ik in middelen die de diensten in staat moeten stellen om de verschuldigde bijdragen te betalen en doe ik een voorstel om de onkostenvergoeding voor onthaalouders op te trekken. De onkostenvergoeding blijft onbelast, ook als die wordt verhoogd. De verworven vervangingsinkomsten moeten wel op de belastingsbrief worden aangegeven.

De fictieve werknemersbijdrage bedraagt ongeveer 2,9 miljoen euro op jaarbasis. Op de onkostenvergoeding die de onthaalouder per dag per kind ontvangt, wordt ongeveer 5 percent ingehouden om die bijdrage te betalen. In mijn nota stel ik voor om de onkostenvergoeding voor de onthaalouder met ongeveer 5 percent te laten stijgen. De factuur die momenteel aan de regering wordt voorgelegd bedraagt voor 2003, inclusief de ARAB-kosten, 5,96 miljoen euro. Die zal recurrent vanaf 2004 10,81 miljoen euro bedragen als de onthaalouders onder de ARAB-wetgeving ressorteren. Is dat niet het geval, dan zal het bedrag iets lager liggen. In die bedragen moet via de budgetcontrole worden voorzien. Dat betekent dat de dotatie aan Kind en Gezin met dat bedrag moet worden opgetrokken, zonder dat er op andere vormen van kinderopvang wordt bespaard. Als de Vlaamse regering daarover een principiële beslissing neemt, kan Kind en Gezin starten met de uitvoering en uitbetaling van de verplichtingen die door dit besluit ontstaan. Als Kind en Gezin geen bijkomende middelen zou krijgen, dan zou hun huidige enveloppe onvoldoende zijn.

In het kader van de programmawet stelt de federale regering dat dit een tussenstap is naar een volwaardig statuut. Over de engagementen van de Vlaamse regering in dit verband heb ik het hier al meermaals gehad. Het gaat hier tenslotte om een zware financiële inspanning. De federale overheid moet de beslissing nemen, maar de Vlaamse overheid moet betalen. Op dit ogenblik zou het de Vlaamse overheid veel geld kosten om alle onthaalouders een volwaardig werknemersstatuut te geven zonder bijkomende plaatsen in de kinderopvang te creëren. Indien we dit willen doen, zullen we dit in een groeipad moeten situeren.

Ik zou er overigens op willen wijzen dat het volwaardig werknemersstatuut voor de onthaalouders geen wondermiddel is. Ze bevinden zich in een zeer specifieke werksituatie. Ze werken thuis. Ze voorzien in hun eigen huis in kinderopvang. Voor we ze een volwaardig werknemersstatuut kunnen geven, zullen we eerst een aantal vragen moeten beantwoorden. Wat moet er tijdens ziekteperiodes gebeuren? Moet in vervanging worden voorzien?

We hebben ooit een lijst van technische vragen opgesteld. Deze lijst bevat zoveel vragen dat de huidige werking van de onthaalouders momenteel onmogelijk in een volwaardig werknemersstatuut kan worden ingepast.

Dit betekent uiteraard niet dat we dit op termijn niet moeten doen. Ik bedoel hiermee enkel dat het veel ingewikkelder is dan mevrouw Dillen daarnet heeft gesuggereerd. Een beslissing van de federale regering om de onthaalouders een volwaardig werknemersstatuut te geven, zal zeker niet volstaan. Het probleem is veel ingewikkelder dan dat. We moeten een oplossing vinden die op het terrein kan worden uitgevoerd en die voor de Vlaamse regering betaalbaar blijft.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik zou de minister willen danken voor haar antwoord. Het doel blijft een volwaardig statuut voor de onthaalouders. Het is belangrijk dat de minister een duidelijk antwoord op mijn vragen heeft gegeven. Binnen de twee weken zal ze een beslissing forceren. Indien we iets willen bekomen, is het noodzakelijk dat die beslissing voor 1 april 2003 wordt genomen. Wij willen haar inspanningen op dit vlak alleszins steunen.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik dank ook de minister voor haar antwoord. Wel wil ik er op wijzen dat ik vaak door onzekere onthaalouders wordt aangesproken met de vraag waarom dit niet in het kader van de begroting 2003 is geregeld. (*Opmerkingen van minister Mieke Vogels*)

Dat klopt. De onthaalouders spreken niet over begrotingen of over begrotingscontroles. Ze stellen enkel de vraag of ze dit zullen moeten betalen. Heel wat onthaalouders vinden dat ze hier niets aan hebben. Dit geldt zeker voor de onthaalouders die nu al ouder dan 50 jaar zijn.

Indien de dotatie van Kind en Gezin bij de begrotingscontrole niet wordt verhoogd, zal Kind en

Becq

Gezin zich verplicht zien om elders middelen te zoeken om dit te betalen. Ik zou dit ten zeerste be-
treuren.

De heer Maes heeft daarnet verklaard dat hij over alle nota's van de ministerraad beschikt. Ik zou het interessant vinden om die nota's ook te ontvangen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Maes, door mevrouw Dillen en door mevrouw Becq werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de bijzondere jeugdzorg in Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, over de bijzondere jeugdzorg in Brussel.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mevrouw de voorzitter, ik heb de minister al meermaals vragen over dit onderwerp gesteld. Aangezien zich ondertussen nieuwe feiten hebben voorgedaan, zou ik hier graag enkele bijkomende vragen stellen.

Sinds 1988 valt de bijzondere jeugdzorg onder de bevoegdheden van de gemeenschappen. Wat het repressieve luik van dit bevoegdheidsdomein betreft, is de federale wet van 8 april 1965 in beide gemeenschappen door decreten vervangen.

Hierdoor is in Brussel een juridisch vacuüm ontstaan. Zo is er geen enkele richtlijn om bij een gedwongen plaatsing te bepalen of iemand Neder-

lands- of Franstalig is. Het is in Brussel evenmin duidelijk wie in welke mate moet instaan voor de uitbouw van de nodige instellingen voor de bijzondere jeugdzorg.

Wat het uitbouwen van die instellingen betreft, heeft de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie), in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap, gelukkig niet gewacht om in Brussel een netwerk uit te bouwen. Er zijn momenteel al een aantal instellingen die meer dan verdienstelijk werk leveren.

In haar antwoorden op mijn eerdere vraag om uitleg en interpellatie in 2000 en in 2002 heeft de minister aangekondigd dat ze overleg met minister Maréchal zou plegen en dat een aantal experts een samenwerkingsakkoord zouden opstellen. Dit samenwerkingsakkoord zou eventueel door een ontwerp van ordonnantie in de GGC (Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) worden gevolgd. De minister heeft verklaard dat ze dit, in samenspraak met minister Maréchal, zou bestuderen.

Een tweetal weken geleden heeft in de GGC een debat over deze materie plaatsgevonden. Tijdens dit debat heeft de heer Thomas verklaard dat de eindversie van het rapport van de experts eind januari 2003 klaar zou zijn. De GGC wil op de expertise en op de voorzieningen van de gemeenschappen vertrouwen. Het is niet de bedoeling van de GGC een eigen bicommunautair netwerk voor de bijzondere jeugdzorg uit te bouwen.

Het is dan ook belangrijk dat het samenwerkingsakkoord wordt afgesloten en dat de GGC een ordonnantie goedkeurt. Dit is overigens ook de tenor van de adviezen die de Raad van State naar aanleiding van verschillende voorstellen van ordonnantie heeft uitgebracht.

Het einde van deze legislatuur is nog slechts een jaartje van ons verwijderd. Niemand zal kunnen beweren dat ik mijn vragen niet tijdig heb gesteld. Ik hoop dat er nog voor het einde van de legislatuur een doorbraak zal komen. Heeft de minister er enig idee van wanneer we die doorbraak mogen verwachten ?

Zal het samenwerkingsakkoord om een aanpak vanuit de gemeenschappen in Brussel draaien ? Zal de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de bijzondere jeugdzorg in Brussel een blijvende verantwoordelijkheid opnemen ? Zal het samenwerkingsakkoord de criteria voor de verwijzing naar Nederlands- of Franstalige instellingen bepalen ? Zal het bepalen van die criteria in de ordon-

Gatz

nantie worden geregeld ? Welke criteria zullen eventueel worden weerhouden ? Is de Raad van State in dit verband om een advies gevraagd ? Dit laatste zou me verwonderen, aangezien de Raad van State enkel over voorstellen van decreet en van ordonnantie zelf een advies kan uitbrengen. Het zou in elk geval wenselijk zijn mocht dat kunnen omdat de uitspraken van de Raad van State ons in het verleden niet al te veel duidelijkheid hebben gebracht, behalve dan het feit dat er uiteraard eerst een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen moest komen.

Ik hoop dan ook dat de zaak nu wat concreter wordt en dat we uit de startblokken geraken.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, ik wil me aansluiten bij deze bekommernis. Ook de Brusselse collega's hebben regelmatig de vraag gesteld hoe dit vacuüm kan worden opgelost. We hebben terzake trouwens al een onderzoek laten uitvoeren. Ik weet dat het een kluwen is en hoop dan ook dat spoedig de nodige stappen zullen worden gezet.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, collega's, het blijft uitdrukkelijk de bedoeling om nog tijdens deze legislatuur te komen tot een samenwerkingsakkoord inzake hulpverlening aan jongeren tussen de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad. Daarover is toevallig net op dit ogenblik op mijn kabinet een vergadering aan de gang.

Zoals ik reeds vroeger heb gezegd, werd aan twee experts, de heren Preumont en Van Steenkiste, opdracht gegeven om voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie een voorontwerp van ordonnantie op te stellen betreffende de hulpverlening aan jongeren die in Brussel verblijven. Daarnaast werd aan die experts gevraagd een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie te redigeren.

Zowel de werkzaamheden inzake het samenwerkingsakkoord als de voorbereidende werkzaamheden voor de ordonnantie bevinden zich momenteel

in een eindfase. Daarover wordt zelfs op dit ogenblik vergaderd.

Bij de laatste versie van het ontwerp van samenwerkingsakkoord en van het voorontwerp van ordonnantie heeft de Vlaamse Gemeenschap nog een aantal veeleer technisch-taalkundige opmerkingen geformuleerd en ze ter verwerking overgemaakt aan de experts. De verdere afhandeling van de ordonnantie behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van het Verenigd College en de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie die deze ordonnantie zal hebben goedgekeurd voor het samenwerkingsakkoord aan de respectieve wetgevende vergaderingen zal worden voorgelegd.

Wat de verdere afhandeling van het samenwerkingsakkoord betreft, zal de volgende werkwijze gevolgd worden. Na inhoudelijk akkoord tussen de verschillende betrokken partijen zal het samenwerkingsakkoord ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering, de Franse Gemeenschapsregering en het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Die goedkeuring moet inhouden dat de bevoegde ministers gemachtigd worden tot ondertekening van het samenwerkingsakkoord.

Dit samenwerkingsakkoord zal onder de vorm van een goedkeuringsdecreet aan de respectieve wetgevende vergaderingen ter goedkeuring worden voorgelegd. Vooraf zal aan de Raad van State een advies worden gevraagd.

Wat de inhoud van het samenwerkingsakkoord en de ordonnantie betreft, kan ik u de grote lijnen, zoals deze nu voorliggen en waarover eensgezindheid bestaat, toelichten.

Het voorontwerp van ordonnantie inzake hulpverlening aan jongeren heeft betrekking op jongeren in een problematische opvoedingssituatie. Het bevat definities, het territoriaal toepassingsgebied, de rechten van de jongeren en de voorwaarden voor een tussenkomst van de jeugdrechtbank. Ook de pedagogische maatregelen die de jeugdrechtbank kan opleggen, zijn vervat in die ordonnantie.

Aan Brusselse jongeren kunnen dus, ongeacht hun taal, door de jeugdrechtbank dezelfde maatregelen worden opgelegd. Wel zal, naargelang van de taal van de jongere, de uitvoering gebeuren in een voorziening van de Vlaamse of de Franse Gemeenschap. Aldus worden die jongeren, ongeacht hun taal, op gelijke wijze behandeld.

Vogels

De bedoeling van het samenwerkingsakkoord is om te vertrouwen op de expertise en de voorzieningen van de gemeenschappen en om geen bicom-munautair netwerk uit te bouwen.

Beide gemeenschappen stellen dan ook de voorzieningen ter beschikking binnen de perken van de regelgeving die eigen zijn aan de respectieve gemeenschappen en dit onder meer op het vlak van de maximumduur van de uit te voeren maatregelen. Daarnaast zullen beide gemeenschappen consultants van de sociale diensten bij de jeugdrechtbanken ter beschikking stellen. Van haar kant zal de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie ook zelf consultants aanwerven en zal zij de middelen die gepaard gaan met de huisvesting en de werking van alle consultants, ten laste nemen. Dit impliceert dat de Vlaamse Gemeenschap blijvend een belangrijke verantwoordelijkheid opneemt in de bijzondere jeugdbijstand in Brussel.

Tot daar de stand van zaken. Het duurt allemaal lang, maar het betreft dan ook een ongelooflijk kluwen. Toch denk ik dat we nu in een eindfase zitten om zowel de ordonnantie als het samenwerkingsakkoord verder in een wetgevend geheel te gieten dat nog voor het einde van deze legislatuur aan dit parlement kan worden voorgelegd.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord waaruit blijkt dat geduld beloofd wordt. Uw antwoord bevat voldoende ele-

menten op grond waarvan we kunnen zeggen dat we nu toch wel heel dicht bij de finish staan.

De twee experts werden aangeduid door de gemeenschappen. Mag ik dan aannemen dat ook de mensen van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie op gezette tijden politiek betrokken worden bij de voortgang van de werkzaamheden ? Ik vraag dit enkel om ongelukken te vermijden, want voor mij is dat een vanzelfsprekendheid.

En dan is er nog een vraagje over de taalkeuze, wat echter niet wil zeggen dat ik daardoor geobsedeerd ben. Maar aangezien de vorige voorstellen telkens spaak liepen bij de Raad van State, zal een en ander afhangen van de taalkeuze van de jongeren in het kader van de gerechtelijke procedure. (*Opmerkingen van minister Mieke Vogels*)

Wat mij betreft, is dat een normaal aanknopingspunt. Ik hoop dan ook dat het deze keer genade zal vinden in de ogen van de Raad van State.

Voor de rest zijn alle door de Raad van State in het kader van een samenwerkingsakkoord en dergelijke meer gevraagde zaken vervuld. Ik hoop dan ook samen met u dat het binnen enkele maanden – en ten laatste na de zomer – in gang gezet kan worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.45 uur.*
